

EL LLENGUATGE POPULAR

Incorrecte Correcte

Colilla	PUNTA, BURILLA
Companyerisme..	COMPANYONIA
Composar.....	COMPONDRE
Concebir.....	CONCEBRE
Concejal.....	CONSELLER, REGIDOR
Cuenta.....	COMPTE
Cuento.....	CONTE
Cuidado!	COMPTE!, ALERTA!
Contrabando ...	CONTRABAN
Corassa.....	CUIRASSA
Cruce.....	ENCREUAMENT, CRUILLA
Crusar.....	CREUAR, TRAVESSAR
Coro.....	COR
Cordillera.....	SERRALADA, SERRA
Cumpleanys.....	NATALICI, ANIVERSARI
Cuidadós.....	ACURAT, AMATENT
Cuadro.....	QUADRE
Cumbre.....	CIM, CAPDAMUNT
Cucharon.....	LLOSSA, CULLEROT
Coto.....	VEDAT.

-D'aquestes incorreccions que veiem aquest mes, cal fer alguns aclariments. En primer lloc hem de diferenciar els COMPTE corrent d'una entitat d'estalvi, etc., del CONTE com a narració d'una història per infants. Exemples: en el primer cas podem dir: "Encara hem de pagar el compte del fuster"; i en el segon cas: "El conte d'aquesta tarda era molt bonic". Hi ha també l'expressió COMPTE! o ALERTA! que hauríem de fer servir en lloc del castellanisme "Cuidado!".

-Sobre el barbarisme "Cruce", encara molt estès entre nosaltres, caldria substituir-lo per: ENCREUAMENT o CRUILLA. Exemp.: "La cruïlla d'aquestes carreteres és molt perillosa".

-Això es repeteix igualment amb el verb "cruzar", que hauríem d'evitar dient: CREUAR o TRAVESSAR. És a dir: "Travesar una via, un camp, un riu, passant d'un costat a l'altre".

-La paraula "coto" molt corrent entre els caçadors s'hauria de substituir per VEDAT. Exem.: "Aquest terreny està vedat de caçar-hi"

J. AULEDAS

- CALITJA - (Maria Teresa)

Fugint de la fosca de la nit, un infant va cercar aixopluc enmig la boira; estava arraulit de fred, i la calitja tèrbola li donà emparança i apaivagà el seu tremolor. El menut hi apropà el cap, i els núvols li feren de coixí. Havia donat un pas endavant, i n'estava content. S'hi trobava bé, i poc a poc, s'anà recobrint de la calitja.

Fet, ja, al canvi d'entorn, l'infant desitjà conèixer tot allò que l'envoltava, però...un tel lletós embolcava els seus ulls, i n'enterbolia els matisos.

Tanmateix, hi havia instants, que el vel imperceptiblement, s'anava fent fonedís, i aleshores les coses anaven prenent forma, vestint-se de tonalitats...Endevinava la tebior d'un cos, podia escoltar el seu batec, quasi en sentia el frec...Però, d'una batzegada, la cortina s'interposava de nou, més densa que mai, i aquella naixent llum, tan pàl·lida encara, era engolida calima endins. I així avui i demà.

Això el neguitejava terriblement. Se sentia com si hagués esmicolat, i els milers de bocins escampats dins les seves venes, intentessin, sense aconseguir-ho, d'encaixar els uns amb els altres, per a refer la malmesa.

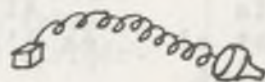
i El minyó intentà marxar. Perquè es delia per veure l'aleteig de la gavina, acaronar l'ona brava i assaborir la dolçor de la rosada. Res no el retenia...Però anava a les palpentes, car temia retrobar l'antiga foscor, i, altrament, tampoc no se sentia capaç d'estrènyer la claror. I no varen reeixir ni aquesta ni més tard una altra temptativa. I tornà de nou a la boira grisa.

Llavors s'adonà que s'havia avesat a la calitja; que se l'estimava, fins a fer-ne un mite. Amb els ulls entelats, s'havia empresonat dins el propi parany.

Avui, en despertar, l'infant ha descobert, esbalaït, vora seu, la clariana...Però no sabia aguar-la, s'ençegava. I de sobte ha decantat la mirada.

I malgrat tot, l'atreia fortament; d'una manera indefinible.

Corprès, s'ha emmirallat en els seus ulls, i n'ha agafat un vol de confiança. I intueix un sol ixent, de vermell cirera, esquitxant l'aire, i un camp de blat madur. Li arriben llambregades de llum, mentre va deixant lluny, la ciutat entre boires, i emprèn dreceres d'esperances. I s'apropa la clariana.

Aquí "ràdio meo-jutara",
la veu pirata, més pirata:
- els parlamentaris d'Herri
Batasuna es lloquen en pes
a Corraus. Semblen folles
"matant" regells del rei.